

Singapore-modellen må anvendes på globalt plan. LaRouchePAC Internationale Webcast, 22. juni, 2018

... I denne appel opfordrede Helga Zepp-LaRouche til at anvende denne model, Singapore-modellen, til situationen i Europa, hvor hele den såkaldte alliance, den europæiske alliance, den Europæiske Union, nu opløses i splittelse og kaos over det, der lokalt set synes at være en fuldstændig uløselig og umedgørlig flygtningekrise. I stedet anbefaler Helga LaRouche, at EU omgående afholder et topmøde mellem de ledende europæiske lande, afrikanske ledere og den kinesiske præsident Xi Jinping for at indlede en proces for samarbejdende, økonomisk udvikling i Afrika for at løse problemerne med fattigdom og krig, som er roden til masseimmigrationen ind i Europa af afrikanere, der søger at flygte fra denne situation. Denne løsning ville omgående møde troværdighed hos afrikanerne takket være den gode vilje, der nu eksisterer over for Kina på det afrikanske kontinent, pga. de økonomiske udviklingsprojekter, som Kina allerede har igangsat dér i form af det forlængede Bælte & Vej Initiativ.

Lad os nu se på USA. Nøjagtig den samme model kan anvendes på spørgsmålet om migration her i Amerika på den nordlige og sydlige halvkugle. I stedet for at forsøge at adressere symptomerne, kan vi, hvis vi i stedet bruger Singapore-modellen til at adressere roden til denne krise, løse den. Den kan ikke løses på sine egne vilkår, men den kan løses, hvis man introducerer en ny dimension i denne geometri. Hele områder af Mellem- og Sydamerika er blevet ødelagt af disse kapløb-mod-bunden-politikker for billig arbejdskraft, frihandel, udplyndring fra Wall Street-gribbefondes side, og udbredt vold og en tilstand, hvor man ikke kan regere, pga. narkokartellerne og narkobanderne, som disse tilstande afføder, og hvor mange af dem hvidvasker deres narkopenge gennem disse selvsamme Wall Street-banker. Dette er den sump, der må dræneres gennem den omgående genindførsel af Glass-Steagall, som ville lukke disse kriminelle foretagender med pengehvidvask og lyssky penge ned. I stedet må man vedtage Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love for at øge arbejdskraftens produktivitet her i USA og bringe USA ind i dette Nye Paradigme for økonomisk udvikling. Men det ville også udgøre en bro til at bringe hele Bælte & Vej Initiativet ind i de amerikanske lande som helhed. Den Nye Silkevej kunne forlænges gennem et Beringstræde-tunnelprojekt, der forbinder Eurasien med Nordamerika. Hele dette højhastigheds-jernbanenet og andet, kan dernæst forlænges mod syd ind i Mellem- og Sydamerika. Dette bør være emnet for et omgående topmøde mellem præsidenterne Trump og Xi

Jinping, sammen med andre statsoverhoveder og ledere af de suveræne nationer i Mellem- og Sydamerika. Dette ville udgøre midlerne til at løse den gærende handelskrig mellem USA og Kina ved at fjerne den såkaldte handelsubalance gennem tredjeparts-udviklingsprojekter, som ville være til fordel for begge nationers økonomier. Igen en win-win-løsning. Denne handelskrig er meget farlig. Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at dette er noget, der ikke blot er protektionisme; dette skal på ingen måde fortolkes som en god politik. Dette er faktisk meget farligt i det nuværende strategiske og økonomiske miljø.

Her følger engelsk udskrift af hele webcastet:

THE SINGAPORE MODEL MUST BE APPLIED GLOBALLY

LaRouche PAC International Webcast for Friday, June 22, 2018

MATTHEW OGDEN: Good afternoon! It's June 22, 2018. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our Friday evening broadcast from larouchepac.com.

As you can see, the title of our show today is "The Singapore Model Must Be Applied Globally". As our viewers know, and as we discussed extensively on Monday, Helga Zepp-LaRouche has issued a statement for wide circulation in which she praises the breakthrough which occurred in Singapore in the summit between President Trump and Chairman Kim Jong-un, as you can see depicted in this picture here [Fig. 1]. She said, "You have to realize that this is an enormous breakthrough. You saw yesterday's adversaries becoming tomorrow's friends," as Donald Trump said many times during his trip to Singapore. This was done through shared and mutually beneficial win-win agreements. This is both between the United States and North Korea; but also take note, this is between the Republic of Korea – South Korea – and North Korea, otherwise known as the DPRK. What Helga Zepp-LaRouche did in this statement is that she called for this model to be applied to other adversarial situations in order to unlock similar win-win solutions. Crises which, if you looked at them just in the small, in the regional setting, would seem intractable and insoluble; but as soon as you bring in a new dimension, as was done in the case of the Korean Peninsula, those crises can be unlocked and new solutions are available on the

table. That new dimension is emphatically the One Belt, One Road initiative; the New Paradigm that China has championed.

Development truly is the new name for peace.

What Helga Zepp-LaRouche did in this statement is that she called to apply this model, the Singapore model, to the situation in Europe in which the entire so-called alliance, the European alliance, the European Union, is disintegrating into disunity and chaos over what seems like in the small to be a completely insoluble and intractable refugee crisis. Instead, Helga LaRouche recommended that the EU immediately host a summit between the leading European countries, African leaders, and Chinese President Xi Jinping, in order to initiate a process of collaborative economic development in Africa in order to resolve the problems of poverty and warfare which are the root causes of the mass migration into Europe of Africans seeking to escape this situation. Now this solution would be instantly credible among the African nations, due to the good will which now exists towards China on the African continent because of the economic development projects which China has already undertaken there in the form of the extended Belt and Road Initiative.

Now, let's take a look at the United States. That exact same model can be applied to the migration issue here in the Americas in the Northern and Southern Hemispheres. Instead of attempting to address the symptoms, if we instead use the Singapore model to address the root cause of this crisis, we can resolve it. It cannot be resolved within its own terms, but it can be resolved if you introduce a new dimension to this geometry. Whole portions of Central and South America have been destroyed by race-to-the-bottom cheap labor policies, free trade, looting by Wall Street vulture funds; and emphatically widespread violence and ungovernability because of drug cartels and the drug gangs that they spawn, many of whom launder their drug money through these very same Wall Street banks. This is the swamp which must be drained through an immediate reinstitution of Glass-Steagall, which would shut down these criminal enterprises of money laundering and dark money. Instead, adopting Lyndon LaRouche's Four Economic Laws to increase the productivity of labor here in the United States, and bring the United States into this New Paradigm of economic development. But also, it would serve as a bridge to bring the entire Belt and Road Initiative into the Americas as a whole. The New Silk Road could be extended through a Bering Strait tunnel project connecting Eurasia to North

America. That entire high-speed rail network and otherwise, can then be extended southward into Central and South America. This should be the subject of an immediate summit between President Trump and President Xi Jinping, along with other heads of state and leaders of the sovereign nations of Central and South America. This would be the means to resolve the brewing trade war between the United States and China, by eliminating the so-called trade imbalance through third-party development projects which would benefit the economies of both nations. Again, a win-win solution. This trade war is very dangerous. Helga Zepp-LaRouche emphasized today that this is something which is not mere protectionism; this is not in any way to be construed as a good policy. In fact, this is very dangerous in the current strategic and economic environment.

But if you take a look at this application of the Singapore model, bring China in on it. The United States and China in collaboration can help develop these countries of Central America, South America, and the Caribbean. China has immense credibility in South America right now as well, just like in Africa. Indeed, we're seeing numerous Latin American nations already in the process of officially aligning themselves with China on the Belt and Road Initiative. For example, you can see in this picture here [Fig. 2], Bolivian President Evo Morales travelled to Beijing this week to meet personally with President Xi Jinping. They signed several commitments for trade and economic development collaboration, including a commitment for collaboration on the Belt and Road. Morales elevated the status of the bilateral relationship between China and Bolivia to the level of "strategic association"; which he had also just done during a trip which he had just concluded immediately preceding his trip to China, during a state trip to Russia. During which, he and President Putin also had elevated their relations to the status of a strategic association; which Morales also indicating his interest in allying Bolivia with the Eurasian Economic Union as well.

Now in China during this trip, President Morales signed a document which committed Bolivia to collaborating with China to jointly build the Belt and Road Initiative, saying that this will mean economic development and peace throughout the continent and expressing that it is his hope that by working together with China to build the Belt and Road, this would also contribute to expanding cooperation between China and Ibero-America in general.

Which sentiment President Xi seconded, saying that the Belt and Road offers a new platform by which China's relations with Ibero-America as a whole can be strengthened. So, this is very significant. This is just one example of these nations of Central and South America realigning themselves away from this failing trans-Atlantic system and towards this new emerging Eurasian system with both China and also with Russia.

At the same time President Morales was in China, also there was a delegation from the Dominican Republic who were also discussing economic development projects in the Dominican Republic; specifically ports, highways, sanitation projects, urban development. But also discussing broader development and trade cooperation between China and the Caribbean generally. Were this collaboration to be generalized across the entire region, and also if the United States were to come onboard as a full participant in this development vision, this – and only this – would address the root cause of the current migration crisis which we are observing. Ending the poverty and ending this cycle of violence which is driving millions of people to flee their homelands. At present, 200 million out of the current 650 million people who live in Ibero-America as a whole and the Caribbean, 200 million live in poverty; which could all be changed through this sort of vision. Remember, China's vision is to eliminate poverty in China in a few short years. Why could this commitment not also be extended to other regions of the world that are in desperate need of that kind of vision? Again, the New Paradigm of the New Silk Road spirit is the key here to unlock this seemingly intractable crisis now plaguing the Western Hemisphere; just as in the case of the Middle East, of Africa as we discussed previously, and as we observed in the up-to-this-point successful solution which has now been committed to in North Korea. Thus, the Singapore model should be applied to the entire world. This breakthrough, what we just observed in North Korea, represents an entirely new era of possibility. And indeed, as President Trump said, the past does not define the future; everything now has changed. But we need to seize this opportunity. As we've discussed, this vision – what we just discussed with the case of Europe, China, and Africa, and also this case of the United States, China, and South America – this vision is by no means impossible. In the wake of his success in North Korea, President Trump now seems committed to continue to kick over the British geopolitical chessboard, and usher in an

entirely new paradigm of relations among nations. The premier example of this, of course, is his upcoming summit with Russian President Vladimir Putin; which by all indications seems to be in the process of being planned for some time during the month of July – possibly coinciding with President Trump’s trip to Europe for the NATO heads of state meeting. This prospect has sent the entire British geopolitical establishment into absolute hysteria. Take for example, this article [Fig. 3] which just appeared in the *Times of London* under the title, “Trump and Putin Plan Talks during Europe Trip”. You can see here the subtitle is, “Alarm in Whitehall ahead of NATO Summit.” This is what the article has to say:

“Donald Trump and Vladimir Putin are preparing to meet during the US president’s visit to Europe next month in a move that is causing alarm in Whitehall.

“The prospect is adding to fears over Mr. Trump’s commitment to NATO and the effect on his trip to Britain....

“The prospect of a meeting between Mr. Trump and Mr. Putin appalls British officials. ‘It’s unclear if this meeting is after or before NATO and the UK visit. Obviously after would be better for us,’ a Whitehall official said. ‘It adds another dynamic to an already colorful week.’...

“A senior western diplomatic source said that a Trump-Putin meeting before the NATO summit would cause ‘dismay and alarm’, adding: ‘It would be a highly negative thing to do.’

“NATO is due to discuss an escalation of measures to deter Russian aggression. ‘Everyone is perturbed by what is going on and is fearing for the future of the alliance,’ a Whitehall source said.”

So you can see, absolute hysterics on the part of the British geopolitical establishment. They fear what President Trump could commit to with President Putin, and that indeed, the end is nigh for this entire NATO, anti-Russia, British geopolitical regime in Europe and the United States. Now what we’re seeing is a mortal threat to British geopolitics. We’re seeing in many instances a new era beginning to emerge. None of these cases should be taken in isolation; but in fact, we should see that the entire global strategic geometry is in fact in the process of a rapid change and a complete realignment of nations is in the process. This is really the fear that the geopolitical establishment has had since the very beginning of President Trump’s Presidency; that he could be a loose cannon. He won’t be

an Obama or a Bush, who were just following their orders. Instead, he will assert the sovereignty of the United States and he'll pursue an entirely new alignment among the great powers. That's what we're seeing: Collaboration among the United States, Russia, and China. This has been the key in the breakthrough in Korea, and it remains the key to unlocking the other outstanding problems that are facing the world.

In the immediate aftermath of the breakthrough in Singapore, South Korean President Moon Jae-in also made a three-day state visit to Russia, to discuss the outcome of the summit and to discuss the path forward; including how North Korea, South Korea, and Russia will have a future relationship. This trip included a bilateral meeting between himself and Russian President Vladimir Putin. During this trip, Moon addressed the State Duma, making him the very first South Korean head of state to have ever done so. He urged a trilateral alliance between South Korea, North Korea, and Russia; and he urged Russia to "join a northeast Asian economic community" amid an historic paradigm shift on the Korean Peninsula. So, this article [Fig. 4] that you're now seeing on the screen, titled "Moon Promotes Trilateral Ties in Russia", reported extensively on this trip. This is what this article had to say:

"President Moon Jae-in urged Russia to join a Northeast Asian economic community amid 'a historic paradigm shift on the Korean Peninsula' in a speech to the Russian legislature, the first by a South Korean leader, in Moscow on Thursday.

" 'When a peace regime on the Korean Peninsula is established, economic cooperation between North and South Korea will become regularized and expand to trilateral cooperation involving Russia,' Moon said before the State Duma, the Russian legislature's lower house.

"On Thursday, Moon kicked off a three-day state visit to Russia, the first by a South Korean president since Kim Dae-jung's trip in 1999.

"In his speech to the Duma, Moon mentioned his first summit with North Korean leader Kim Jong-un in April and the result of that meeting, the Panmunjom Declaration. He also touched on the subsequent North-U.S. summit, the first ever between the leaders of both countries, earlier this month.

"South Korea and Russia are already researching and discussing trilateral cooperation in rail, gas and electricity, Moon said, adding that cooperation in these areas can create 'a

strong foundation for a Northeast Asia joint economic community.'

" 'A stable peace regime between South and North Korea will enable the advancement of a multilateral peace and security cooperation regime in Northeast Asia,' Moon said.

"The president called for expanding technological cooperation with Russia, which is leading in basic science. Combined with Korea's strength in information technology, the two countries can 'jointly lead the way toward a new era of the fourth industrial revolution.'

"He also emphasized the development of Russia's Far East region. At the Eastern Economic Forum last year, Moon proposed building 'nine bridges' between South Korea and Russia in gas, rail, electricity, shipbuilding, job creation, the Northern Sea Route, seaports, agriculture and fishing.

"Moon also shared his so-called New Northern Policy aimed at creating an economic region that connects Korea to the Russian Far East, Northeast Asia and eventually Europe.

" 'The Korean people desire peace and co-prosperity not only on the Korean Peninsula but all of Northeast Asia,' Moon said."

That article also notes that Moon will be attending the South Korea versus Mexico World Cup game during his visit to Russia. But here you can see a second article [Fig. 5] which was published in the {Korea Herald}, which also reports on the trip; including some extensive quotes from President Moon's speech. So, let me just share this quote, which I think really makes clear what his vision is:

"There is a grand historic transition underway on the Korean Peninsula. Now the two Koreas step toward the era of peace and cooperation, leaving behind the times of war and confrontation. Once a peace regime is established on the Korean Peninsula that is when an era of South-North economic cooperation will take off in earnest. I believe it must be a three-way cooperation that includes Russia. In the case of railways, when those of South and North Korea are connected, and the cross-border railways are linked with Russia's Trans-Siberian Railway, direct shipment of goods from South Korea to Europe will be possible. This will be a great economic gain to North Korea as well as South Korea. And of course, it will be a great help to Russia, too. Also, in the case of Russian gas, Russia's natural gas can be supplied to North Korea through a gas pipeline, and to South Korea and to Japan through a sea underwater pipeline."

So, this is a beautiful vision of what the future of this

region can be, and you can see he also included the role of Japan in this. But this kind of connectivity, connecting South Korea through North Korea and then via the Trans-Siberian Railway all the way to Europe; this is the vision which has been what the LaRouche movement has promoted for decades, as the Eurasian Land-Bridge or this New Silk Road. Specifically this vision to be able to travel from the very tip of South Korea all the way to the coast of Europe on the Atlantic. This kind of vision is now a possibility, a very strong possibility because of the peace that was established on the Korean Peninsula through the efforts of President Moon, Chairman Kim, President Trump, and also the role that Russia and China both played in that process. So you can see that this is win-win economic development as the pathway towards peace.

At the same time that President Moon was in Russia, his counterpart, Chairman Kim Jong-un of North Korea was in China; really, literally at exactly the same time. This was Kim Jong-un's third trip to China in just the past few months, and he met directly with President Xi Jinping once again. The {Global Times} has an article [Fig. 6] which is titled "Kim's China Visits Cement Friendly Ties". This article published in the {Global Times} reports extensively on Kim Jong-un's trip to China this past week. Here's what this article had to say:

"Kim's visit might also foreshadow Pyongyang's shift to economic revival as North Korea has the need to learn from China's experience on establishing special economic zones and reform and opening up. A group from the Workers' Party of Korea visited China on May 16 to observe the country's economy, agriculture and technology. It shows that North Korea is trying to learn the experiences of economic development from other countries. With its current system, it is very much possible that North Korea learns from China and Singapore... There is no doubt that North Korea will take economic development as its central task in the future...

"The crux of the regional integration in Northeast Asia is the Korean Peninsula nuclear issue and its peace regime. With China promoting the Belt and Road Initiative, North Korea could be an important country connecting Europe in the west and Japan in the east. Kim's visit not only shows North Korea's friendly relations with China, but also reflects the urgent need to consolidate the hard-earned achievements on the peninsula after the Kim-Trump summit... [P]eace and stability on the peninsula

will promote North Korea's economy and help regional integration in Northeast Asia and even in the Asia-Pacific."

So once again, you can see this emphasis on regional integration. {Xinhua}, another Chinese newspaper, in its report of this meeting between Chairman Kim and President Xi Jinping, listed two of the sites which Chairman Kim visited in the Beijing area during this trip there. Both of them are critical to North Korea's development. One was a Beijing rail traffic control center; and the other was a national agricultural technology innovation park under the Chinese Academy of Agricultural Sciences. So, this is the future of North Korea looks like, emulating what China has been able to accomplish in its great economic miracle, and integrating into this entire region and ultimately into the entire extended Belt and Road Initiative globally. So once again, this is an example of economic development as the path to peace.

Now, Helga LaRouche addressed this extensively during her webcast yesterday, and she emphasized, as we said at the beginning of this broadcast today, that what has occurred at the Singapore summit has unlocked the possibility of similar strategic miracles that could take place elsewhere globally. And that this Singapore model is exactly what should be applied both in the case of what we're talking about with Europe and Africa, but also as you'll see her elaborate more extensively here, in the case of China, the United States, and Central and South America. So, let me play that clip from Helga LaRouche's broadcast for you now.

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: It is sort of obvious, that if President Trump and President Kim Jong-Un are able to complete transform a very dangerous situation around North Korea within a few months, into the total opposite, from the danger of being the trigger point of World War III, to the absolutely hopeful perspective that North Korea can be integrated into the Belt and Road Initiative, with the support of the United States, China and also Russia; by basically promising security guarantees, lifting eventually the sanctions, denuclearize completely, integrating North Korea with the Belt and Road Initiative making it a prosperous country, these were really groundbreaking

developments. And as President Trump had said in his press conference, "the past does not determine the future."

That is obviously the proof that you can turn the worst situation around if you have an inspiration, a vision, and the political will to do so...

I think that the meeting between Putin and Trump is obviously the next important item on the strategic agenda. And I think the fact that you have now active preparations for it, the meeting could possibly take place in July, and possibly in Vienna, is also the result of the fact that the Russiagate has fallen apart. And as the Inspector General Horowitz said in the Senate hearing, that this was only on the email scandal around Hillary Clinton, that there was absolute, unprecedented bias on the part of all of these people [involved in the Clinton investigation] and that Trump was completely justified in firing FBI Director Comey. So I think this has somehow freed Trump to move forward on this front.

But let me raise another issue, because there are obviously very bad escalations around this trade war. And tariffs which have been imposed – I mean Trump altogether raised the possibility of putting tariffs on \$450 billion in imports from China, and there are now countermeasures going into effect. Tomorrow the EU will put in countermeasures. Already, such countries as Turkey, Canada and Mexico are also putting up tariffs, and there is a big danger of an escalating trade war. All the media, from Russia, China, – the Chinese were very indignant, saying this is completely counterproductive; this is a lose-lose policy. There are many people who voted for Trump – farmers and industrialists, who are now hit by the effects of these tariffs and are in danger of going bankrupt. This is no good.

And what we have proposed, and what I have proposed with the Singapore approach, would be obviously a solution to this problem. Because if the United States and China would engage in joint ventures to develop Central America, Latin America, South America, the trade volume could be increased so significantly, in a multilateral way, that the trade imbalance could be overcome by {increasing} the trade. I would like to get this message out, in particular, to the voters of Trump who are affected by these policies, the farmers, people who have cross-investments in part in China, in part in the United States, who are in danger of going bankrupt, and that a lot of jobs are in danger as well. I

would like to ask them to pick up this proposal, the Singapore solution proposal and get it to Trump. Because I think there are some ideologues in the Trump camp who are also anti-China and who are extreme neo-liberal free-traders and they are giving him advice which is really potentially turning his base away from him.

So Trump could continue to have his excellent relations with Xi Jinping, add to that an excellent relation to Putin; and then, go in the direction what he has proven he can do already in Singapore with North Korea, he could do the same approach – naturally, the predicates are different, but the approach would be the same: that you turn a bad policy, a lose-lose policy into the opposite, and you go on a win-win cooperation. And the world is urgently in need of such a policy change. I think it can be done! The fact, that the Singapore summit took place, is the proof that you can completely change a policy when it is leading nowhere.

The West right now is really faced with this decision in general, to either change policy, or collapse! And that is what is at stake. So I would appeal to the Trump supporters to pick up on this proposal and help us to turn this around.

OGDEN: So, this is a call to action from Helga LaRouche. As she said, history can indeed be changed, but you need the political will to do so. It's our responsibility to do so, to generate that political will. This is going to be done through an educated leadership within the United States' citizenry. To conclude, what I'd like to do is to notify you, if you don't already know, that an 8-week class series on Lyndon LaRouche's method and economics will be beginning starting this weekend, tomorrow, Saturday. This class series is an essential ingredient if you intend to develop the kind of leadership which is necessary to become a leading citizen in this nation right now, and to understand the dynamics which are happening globally. As you can see here, this class series, which is on Lyndon LaRouche's economic method, is what you need to know for the future of mankind. The article which was published in this week's edition of {Executive Intelligence Review}, which sort of previews this class series, has an extensive description by those who will be leading the class series about the contents of this. You can see here on the screen the article which was published on this subject, and the text of the description of this upcoming

class series reads as follows:

“Starting June 22, LPAC will offer an eight-part class series on the science of physical economy. Completely untaught in American universities today – despite the work of 19th century American economists Mathew and Henry Carey, Friedrich List, E. Peshine Smith and many others – physical economy is the only competent basis upon which a prosperous future for the United States, or any other country, could be established. Originally created by German scientist Gottfried Leibniz (1646-1716), and advanced by Benjamin Franklin and Alexander Hamilton among others, it was Lyndon LaRouche who achieved breakthroughs in physical economy in the 1950s that allowed him to accurately forecast, in nine different instances, crises in the financial system and the economy, all of which could have been averted. As a result of his documented success, today LaRouche’s ideas are widely studied in China, Russia, and other countries.

“Shouldn’t these ideas be studied in the policy circles of the United States?

“During and after his successful campaign for President, Donald Trump called for implementing the American System of economics, but he has done little so far to demonstrate a scientific understanding of what that means in practice. Does he have such an understanding? It is unclear. And yet a more important question is, do you know what the American System of economics is? Would you like to know all about real economics, not money? Are you ready to fight to gain that knowledge?...

“In an eight-week course in LaRouche’s economics, you will be challenged to question all of the accepted, but nonetheless false, axiomatic assumptions which have wreaked economic havoc on this nation and much of the rest of the world, increasingly since World War II, and which continue to be an obstacle to the creation of a New Paradigm of Global Peace based on Economic Development. More importantly, you will learn the anti-entropic scientific principles which underlie mankind’s limitless future. Most importantly, by challenging and having the courage to change your own axioms, you will be challenged to make the creation of that New Paradigm the mission of your life.”

So, as you can see here, this is the screen, this is the site at LaRouche PAC, the address is discover.LaRouchePAC.com. You can sign up for this class series; you have to register for it, and be a participant in this class series. Again, this begins just this weekend. We are looking forward to the outcome of this

class series and to increasing the number of qualified, intellectual leaders of this country, as we continue to watch the world rapidly change.

Thank you very much for joining us here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

Helga Zepp-LaRouche: **Der skrives nu historie i Asien!** **EU-topmødet må følge Singapores** **eksempel!**

EU-samarbejde med Kinas Nye Silkevejsinitiativ for udvikling af Afrika bør gøres til det eneste punkt på dagsordenen, og Xi Jinping eller Wang Yi bør inviteres til at deltage, såvel som også nogle afrikanske statsledere, der allerede samarbejder med Kina.

Hvis EU-topmødet, repræsentanten for den kinesiske regering og de afrikanske repræsentanter dernæst i en fælleserklæring udtaler en forpligtelse til at gå i gang med et fælles, forceret program for et panafrikansk infrastruktur- og udviklingsprogram og lover alle unge mennesker i Afrika, at kontinentet vil overvinde fattigdom på kort tid, ville en sådan erklæring, pga. Kinas deltagelse, have den største troværdighed i Afrika og ville ændre dynamikken i alle landene mod et utvetydigt håb for fremtiden og ville således omgående bevirke en ændring i migrantkrisen. Det ville også udfri EU af dens nuværende legitimitetskrise og give de europæiske nationer en mission, der ville placere Europas enhed på et storslået, nyt niveau.

Vil Europas stats- og regeringsledere være i stand til at følge Trumps og Kim Jong-uns eksempel?

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Kina går sammen med FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisationer for at afslutte fattigdom og sult; Afrikanske nationer går også med

14. juni, 2018 – En begivenhed, der blev sponsoreret i fællesskab af to kinesiske anti-fattigdomsorganisationer og tre FN-fødevarer- og landbrugsorganisationer, blev afholdt i Rom i sidste uge, for at fokusere på samarbejde for globalt at lykkes med de to første mål i »Agenda 2030« for at afslutte fattigdom, og at afslutte sult frem til dette år, inden for det mål, der bærer navnet FN's Verdensmål for bæredygtig udvikling (SDG; Sustainable Development Goals). En fælleserklæring blev udgivet om en styrkelse af partnerskabet mellem organisationerne.

Dette møde i Rom 6.-8. juni, som også involverede deltagelse på højt plan fra fire afrikanske lande – Tchad, Kenya, Senegal og Ghana – lancerede en kampagne for at indsamle case studies over fattigdomsreduktion fra hele verden, der skal være til rådighed gennem en lettilgængelig database, som Kina etablerede i 2017, ved navn *Global Poverty Reduction Online Knowledge Sharing Database* (Online fælles videns-database for global fattigdomsreduktion). En ny bog blev udgivet, *The Way Forward; Stories of Poverty Reduction in China* (Vejen frem; historier om fattigdomsreduktion i Kina.)

Forummets medsponsorer var: FN-organisationerne FAO (Fødevarer- og Landbrugsorganisation); IFAD (International Fond for Landbrugsudvikling) og WFP (Verdensfødevarerprogrammet); plus Kinas IPRCC (Det Internationale Fattigdomsreduktionscenter i Kina) og CIIC (Kinas Internet-Informationscenter).

Arrangementet i Rom fulgte efter et i Beijing med titlen Kinas Internationale Forum for Fattigdomsreduktion 2018, der også så deltagelse fra Verdensbanken, Asiatisk Udviklingsbank og andre institutioner. De seneste tal om Kinas fattigdomsreduktion, der blev givet på maj-begivenheden, fastslår, rapporteret af CGTN: »I alt blev 55,64 million kinesere med bosted i landdistrikterne løftet ud af fattigdom fra 2013 til 2016, og mindst yderligere 10 mio. vil ryste fattigdommen af sig i år, hvilket betyder, at antallet af kinesere i landdistrikterne, som er blevet løftet ud af fattigdom i løbet af fem år, vil overstige 65 mio. – groft regnet svarende til befolkningen i et større, europæisk land, såsom Storbritannien, Frankrig eller Italien.« Beijing-mødet lancerede en pris for fremragende tilfælde af succes, med titlen, »Global

opfordrings- og udfordringspris for bedste praksisser til reduktion af fattigdom«.

Disse møder og initiativer viser Kinas bestræbelser på at gå ud med sin anti-fattigdomssucces. Med hensyn til forbedring af landbrug og indkomst, skiller Kinas rekord sig ud i forhold til de falske anti-fattigdomsprogrammer, der karakteriserer årene 2000-2015 med FN's såkaldte Millennium-erklæring – udarbejdet af det Britiske Udenrigsministerium, og hvor forskellige former for fremgangsmåder blev promoveret for at tjene det i forvejen eksisterende City of London/Wall Street monetære system og handelssystem, som oprindeligt forarmede folk. Grundlæggende set involverede disse kyniske programmer som regel at forbinde lokale landmænd til »verdensmarkeder« ved at knytte deres indsats til en »værdikæde«, der i praksis for det meste betød udnyttelse. For eksempel, efter det caribiske jordskælv i 2010, forbandt »hjælpeprogrammer« mangodyrkere i Haiti til at levere billig mangomasse til Coca Cola til salg af trendy frugtdrikke i USA og Europa. Haiti blev efterladt forarmet.

I modsætning hertil involverer de kinesiske anti-fattigdomsprogrammer i landdistrikter at etablere transport, elektricitet, vand, boligforbedring og at identificere, hvordan man enten opgraderer den eksisterende produktion af afgrøder, eller også introducerer nye afgrøder, der er bedre egnet til området, samt/eller tilbyde flytning. I dette forløb sørges der for bedre sundhedsomsorg, uddannelse og kulturelle aktiviteter.

Talere på Rom-begivenheden gennemgik omfanget af den kinesiske succes og, hvad der nu må gøres internationalt. »I løbet af de seneste 40 år hr Kina løftet 700 mio. mennesker ud af fattigdom, hvilket udgør over 70 % af den globale fattigdomsreduktion. Kina har sat et mål for fjernelse af den resterende fattigdom frem til 2020, et årti foran FN's mål«, rapporterede CGTN 6. juni.

FAO-vicegeneraldirektør for programmer, Daniel Gustafson, der talte om den globale udfordring, sagde, »henved 703 mio. mennesker lever fortsat i ekstrem fattigdom ... og tallet for mennesker, der lider under kronisk manglende sikkerhed for fødevarerforsyning, var 815 mio. i 2016, en stigning fra 777 mio. i 2015«.

Kinas internationale aktiviteter imod fattigdom og sult til dato blev gennemgået af Niu Dun, kinesisk ambassadør til FAO. »Vi har hidtil sendt flere end 1.000 eksperter og teknikere til Afrika, Asien, det sydlige Stillehavsområde, Latinamerika og Caribien for at hjælpe lande med at forbedre deres sikkerhed for fødevarerforsyning.« Niu sagde, at rammen for samarbejde kommer fra FAO's programmer Syd-Syd- og Trekantsamarbejde.

Repræsentanter for hvert af de afrikanske lande, der deltog, gav specifikke oplysninger om deres nationers aktiviteter.

Foto: Grundskolen i Hujiaying i Kinas fjerne Shaanxi-provins er en af de skoler, der nyder godt af det kinesiske program, 'gratis frokost for børn'. Foto fra 2012.

[Jason Ross fra LaRouchePAC](#) [Videnskabsteam, USA, i København:](#) [Et nyt paradigme for verden for en](#) [bedre fremtid for menneskeheden](#)

Jason Ross: »Vi har virkelig en utrolig mulighed netop nu for at ændre de koncepter, der udgør grundlaget for, hvordan vi træffer beslutninger – politiske beslutninger, økonomiske beslutninger, selv kulturelle beslutninger. Der har været et angreb på det aspekt af os, der gør os menneskelige. Hvis vi ikke havde en forbindelse til udødelighed; hvis vore liv ikke var i stand til at efterlade noget, til at gøre noget, der går ud over vores egen død, ville vi faktisk, rent kulturelt, ikke være andet end dyr. Vi ville være ligesom en slags dyr; vi ville udsøge os dejlige ting, og det er da rart at have god mad, jeg kan godt lide god mad, og det er en god ting, det er dejligt at have det sjovt; men uden denne evne til at leve på en måde, så man, mens man lever sit liv, ved, at det vil have værdi for altid, så er man ikke et helt menneske. Og man kan ikke fylde det tomrum ved at forsøge at have travlt for at skubbe denne følelse af tomhed væk, eller at forsøge at købe ting for at skubbe denne følelse af tomhed væk; man må adressere det ved at gøre noget meningsfuldt. Og jeg mener, det er den største grusomhed ved det nuværende økonomiske system, som vi har i de fleste vestlige nationer; det skader økonomien; det gør folk fattigere; det koncentrerer rigdom hos mennesker, der arbejder i finansverdenen og assisterer den; det fortsætter Det britiske Imperium; og dets mest tragiske aspekt er, at det stjæler fra os, det tager fra mennesker det, der var blevet udviklet hen over århundreder som en kultur; en kultur, der gjorde det muligt for folk at gøre noget, der ville have mening efter deres død. Og det er det, vi må bringe tilbage som en del af at skabe et nyt paradigme. Det betyder, at vi har koncepter, der går længere end til det, Kina har foreslået med Bælte & Vej Initiativet. Det er et godt forslag. Der er mere at gøre. Det vil jeg komme nærmere ind på, og jeg vil, som denne

rapport viser, specifikt tale lidt om Afrika som en case study, ved at sammenligne, hvordan det gamle paradigme har relateret til dette kontinent, og hvordan det nye paradigme relaterer til det.«

Video I: Jason Ross' præsentation

Video II: Diskussion

Se også den danske introduktion til rapporten:

[»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: en vision for en økonomisk renaissance«](#).

Part 1:

Part 2:

Schiller Instituttets resolution for Latinamerika opfordrer nationer til at tilslutte sig Bælte & Vej og afslutte fattigdom

Leder fra LaRouchePAC, 14. maj, 2018 – Schiller Instituttet er begyndt at cirkulere en resolution i hele Latinamerika, der har til hensigt at fremme en bred debat om, hvorfor områdets nationer må tilslutte sig Silkevejsånden og arbejde sammen med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Resolutionen har titlen: »En appel til regeringerne, nationerne og folkeslagene i Latinamerika: Videnskaben om at afslutte fattigdom; Hvis Kina kan gøre det, hvorfor kan vi så ikke også?«

([Kan læses her på spansk](#).)

Resolutionen bemærker, at 200 million af de 600 million indbyggere i

Latinamerika og Caribien officielt klassificeres som fattige. »Fattigdom er ikke en naturlig tilstand for menneskeheden«, fremhæver erklæringen; den kan udryddes på én generation, som Kina har gjort. »Kina har reduceret antallet af fattige mennesker fra 875 million i 1981 til 30 million i 2018 – en reduktion på 97 %! – iflg. Verdensbankens statistik. Og Xi Jinpings regering er forpligtet over for fjernelse af fattigdom overhovedet, frem til 2020. Hvis Kina kan gøre det, hvorfor kan vi så ikke?«, spørger resolutionen.

Resolutionen diskuterer dernæst, hvordan Kina har opnået dette. »Som Kina har vist, kan fattigdom fjernes med en økonomisk plan, baseret på udryddelse af spekulation og fremme af videnskabelig innovation og introduktion af de mest avancerede teknologier«, såsom byggeri af et stort netværk af højhastigheds-jernbanelinjer over hele landet. »Kinas fremgangsmåde er i overensstemmelse med den systemiske udvikling af videnskaben om fysisk økonomi, som økonom Lyndon LaRouche hen over fem årtier har udviklet og udbredt.«

Kina udvider nu sin økonomiske succes over hele planeten gennem Bælte & Vej Initiativet, som de latinamerikanske nationer må tilslutte sig, erklærer resolutionen. Anmodningen slutter med en appel i tre punkter:

»Vi opfordrer vore regeringer til fuldt og helt at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet ... På denne måde vil vores ungdom, i stedet for fattigdom og narkotika, have en fremtid med store infrastrukturprojekter.

Vi opfordrer vore politiske partier, erhvervssammenslutninger, fagforeninger og andre organisationer til at fremme en bred, national diskussion for at lære om BVI og videnskaben om fysisk økonomi, der ligger til grund for BVI, og til indtrængende at opfordre vore regeringer til at tilslutte sig. Vi vil ikke længere tolerere tomme taler om demokrati og korrupsion. Tiden er kommet til at gøre en ende på fattigdom – og gøre en ende på de regeringer, der tolererer den.

Vi opfordrer de økonomer, journalister og andre meningsdannere – der foretrækker at ty til ideologiske slogans og geopolitiske argumenter, der har til formål at afvise Kinas beviste succes uden overhovedet at gøre sig den ulejlighed, så meget som at diskutere det – til i det mindste at have så megen intellektuel ærlighed, at de offentligt diskuterer disse ideer – der, trods alt, involverer den menneskelige arts overlevelse – med repræsentanter for Schiller Institutet, enten personligt eller gennem elektronisk opkobling til en international videokonference.«

Resolutionen er begyndt at cirkulere bredt i flere latinamerikanske lande, både gennem de sociale medier og direkte distribuering på politiske møder og stævner.

For eksempel blev, under en march i forbindelse med en politisk kampagne i Colombia, 450 eksemplarer af resolutionen uddelt som flyveblad til deltagerne

Direktør for FN's Verdensfødevareprogram tilskynder til anvendelse af den kinesiske model for at takle fattigdom i Nordkorea

14. maj, 2018 – Den administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, har netop 8.-11. maj gennemført et besøg i Nordkorea for at vurdere behovet for nødforsyninger af fødevarer dér. I et interview 12. maj til Kinas Tv-netværk CGTN sagde Beasley, at han ikke havde fundet nogen trussel om hungersnød i D.P.R.K., men derimod en stor trussel om, og eksistensen af, under- og fejlernæring.

Korrespondent Hou Nu spurgte Beasley om hans opfattelse af de »fremtidige udsigter for samarbejde«, efter han havde talt med repræsentanter fra Kinas Landbrugsministerium, og, om Kinas »erfaring inden for fattigdomsreduktion« kunne hjælpe andre lande i verden.

»Kina er en fantastisk succeshistorie med hensyn til at adressere sult i verden. Vores mål er at afslutte sult i verden frem til 2030«, svarede han. »Det kan vi ikke gøre uden Kina. Og Kina har været en model for resten af verden at følge mht. ... at afslutte sult. For, raten af alvorlig fattigdom er netop faldet – det er uden fortilfælde – for over 800 million mennesker! Og under mine møder med Kinas ledere, siger jeg: 'Ligesom USA gjorde for årtier siden, [med] denne succes, må I hjælpe resten af verden. Og vi må gå i partnerskab sammen, så vi kan afslutte sult i alle lande i verden, og jeres succes er en model, der bør gentages'.«

Foto: Adm. dir. for FN's Verdensfødevareprogram David Beasley besøgte i sidste uge Nordkorea i fire dage, hvor han også besøgte landbrugsområder. (Foto fra 2017.)

Hvad mener Aarhus Universitet egentlig?

af Hans Schultz fhv. kandidat til Folketings- og Kommunal-valg for Schiller Instituttets Venner, marts 2018 – Lektor emeritus i bioscience fra Aarhus Universitet Per Nørnberg skriver i en kronik i Jyllands-Posten bragt d. 28. februar 2018, at vi grundlæggende set mangler en pest i ny og næ til at reducere verdensbefolkningen med – sikkert lidt ligesom den mørke tidsalder i det 14. århundrede da byldepesten hærgede i Europa. 2,5 mia. mennesker på jorden er, hvad Per Nørnberg stiler efter, hvor andre af lignende overbevisning kan nævne en eller en halv mia. mennesker som deres 'drømmescenarie'.

Med det menneskesyn, der ligger bag denne tankegang, må man jo konkludere, at Adolf Hitler var en våbenfælde for denne 'bæredygtige' verdensorden. Måske med den undtagelse, at Hitler også forårsagede død blandt de forkerte mennesker, såsom europæere og jøder. Per Nørnberg peger nemlig direkte på Afrika som det sted, hvor befolkningen først og fremmest skal reduceres, ud fra hvilket man nødvendigvis må konkludere, at det er udviklingslandene, der er det første mål for reduktion. Altså må disse befolkninger bestå af mennesker af mindre værd end kaukasiske hvide. Dette er en grundtanke bag nazismen, som Per Nørnberg altså fremturer med.

Per Nørnbergs argumenter er et sammensurium af forskellige emner, som klimaforandring, flygtningeproblemer, biodiversitet – ingen overraskelser her – og meget andet mellem himmel og jord. Fælles for det hele er, at Per Nørnberg ikke viser den mindste indsigt i de dybere detaljer for hver enkelt af de sager, han nævner, men agerer som en elefant, der forsøger sig med broderi.

At ressourcer ikke er begrænsede, og at der findes løsninger på verdens fattigdomsproblemer, optræder ikke i Per Nørnbergs optik. For eksempel har Lake Chad-myndigheden netop holdt en succesrig konference om megaprojektet Transaqua, der handler om at omlade en del af vandet fra tilløbsfloderne til Kongofloden op til Chad-søen beliggende mellem Niger, Nigeria, Cameroun og Chad. Dette viser en vej til, hvordan man faktisk kan forbedre levebetingelserne for nogle af de fattigste mennesker på jorden, fremfor at stigmatisere dem, ved at erklære dem som problemet.

Afrika er ikke overbefolket, men mangler derimod udvikling. Og fattigdom er ikke

en naturlig konsekvens af demografi eller lignende, men er politisk kunstigt iscenesat. Netop nu er en historisk udvikling i gang, båret af Kinas Bælte og Vej Initiativ (BRI) også kaldt 'Den Nye Silkevej', som gør det muligt for verdens fattigste befolkninger en gang for alle at gøre op med fortidens åg fra kolonimagterne og befri sig fra århundreders fattigdom.

Men Per Nørnbergs verdensopfattelse kommer af hans grundlæggende menneskesyn. Et menneskesyn han deler med bl.a. prins Philip Mountbatten, medstifter af Verdensnaturfonden, Adolf Hitler, der vidst ikke behøver yderligere introduktion, samt Winston Churchill, der bl.a. stod for den forcerede udsultning af 4 millioner Bengalere i året 1943 alene. Spørgsmålet er så, om Aarhus Universitet som institution også deler Per Nørnbergs syn. Står Connie Hedegaard, formand for AU's bestyrelse, på linje med dette syn? Og hvad med de andre universiteter her i Danmark?

Link til artikel på Jyllandsposten:

<https://jyllands-posten.dk/debat/kronik/ECE10357910/det-egentlige-problem-er-befolkningsudviklingen/>

[Det iboende strategiske skifte i Putins »Sputnik-chok«. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 9. marts, 2018](#)

Jeg vil gerne opfordre vore læsere til ... at læse følgende artikel af min mand, som blev udgivet 30. marts, 1984 ... : [»Draft Memorandum of Agreement between the United States and the U.S.S.R.«](#) Jeg har altid ment, at dette særlige dokument var et af de mest fremsynede og visionære artikler af de mange, mange skønne artikler, min mand har skrevet i årtiernes løb, for dette var et år efter, at SDI blev foreslået af præsident Reagan. Som vi ved, så var modreaktionen mod dette forslag utroligt. Det kom fra kredsene omkring Bush i Reagan-administrationen, men det kom også fra Ogarkov-lejren i det sovjetiske militær. Så efter et år fremsatte min mand et meget fremsynet forslag, som var ideen om at grundlæggende set at opløse NATO- og Warszawapagt-blokkene; og bruge

samarbejdet mellem NATO og Warszawapagten – men i særdeleshed USA og Sovjetunionen – til at udvikle våben baseret på nye, fysiske principper; anvende dem i civilsektoren til at forårsage en videnskabsdrevet virkning; og dernæst bruge den øgede produktivitet i begge økonomier – men især også i den sovjetiske økonomi – til at gennemføre en betydningsfuld overførsel af teknologi til udviklingslandene og overvinde disses underudvikling og ophøre med at bruge udviklingslande til stedfortræderkrige mellem supermagterne. Principperne, der blev fremlagt i denne artikel, for det politiske grundlag for en varig fred, må være alle nationers absolutte, betingelsesløse suverænitet; samarbejde mellem suveræne nationalstater; ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologisk fremskridt, til alle og enhvers gensidige fordel; og så fremdeles.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Tiden er inde til at fjerne fattigdom og give vore børn en fremtid

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. feb., 2018 – I dag anfører New York Times den flok hyæner i det vestlige pressekorps, som misbilliger den kinesiske beslutning om at fjerne tidsbegrænsning for deres præsidenter og vicepræsidenter. »Xi sætter Kina på kollisionskurs med historien«, hylér Times' overskrift og citerer ingen anden en taberen Hillary Clinton, der udtalte, at Kina er på »en taberkurs og forsøger at opretholde et regeringssystem, der ikke kan overleve i den moderne verden«.

Kesha Rogers, den uafhængige kandidat til Kongressen for Texas (9. Kongresdistrikt), og som støttes af LaRouche Politiske Aktionskomite, responderede til dette hysteri imod Kina ved at minde vore borgere om Martin Luther Kings ord (som, ulig Hillary, var kvalificeret til at være præsident), der sagde: »Tiden er inde for os at blive civiliserede ved totalt, direkte og

omgående at afskaffe fattigdom.« Det er selvfølgelig det, Kina er ved at opnå, både for sine egne borgere (frem til år 2020) og for verden, gennem sit historiske Bælte & Vej Initiativ. Hvilken nation eksemplificerer den »civiliserede verden« i dag?

Global Times, det Kinesiske Kommunistpartis avis, skriver i dag, at »de vestlige medier begyndte at tale dårligt om Kina på deres sædvanlige og forskellige måder« efter meddelelsen om, at Kina ville afslutte begrænsede embedsperioder. »Den vigtigste grund til alt dette«, fortsætter lederartiklen, »er, at Kinas fremvækst har nået et afgørende punkt, hvor nogle vesterlændinge rent psykologisk ikke kan holde det ud længere. De ønsker at se en ulykke ramme landet. Selv, hvis det skulle skade deres egne interesser, så er de villige til først at se Kina smuldre«. De skriver fortsat, »I årenes løb er både Kinas Kommunistiske Partis Centralkomites myndighed og vort kinesiske samfunds fremgang vokset. Centralkomiteens myndighed er den mest fremragende del af Kinas konkurrencedygtighed. Den er kilden til landets effektivitet og evne til at mobilisere folk og foretage tilpasninger. Det er den ting, som den omgivende verden mest misunder Kina, og det er målet for vestlig, antikinesisk retorik.«

Mange i Vesten responderer, at, på trods af det store fremskridt i Kina, er det kinesiske folk ikke frit, har ikke basale menneskerettigheder, som om retten til et anstændigt levebrød, frihed fra fattigdom og frihed til at bidrage til nationens og menneskehedens fremtid, ikke skulle være den mest fundamentale af menneskerettighederne.

Men vi må også stille spørgsmålet, hvad er tilstanden for menneskerettighederne i USA? Hvad gør man mod vore børn, af hvilke millioner er blevet nægtet ethvert håb om en produktiv fremtid, og som i stedet tilbydes »friheden« til at tage narkotiske stoffer, til at blive »underholdt« af film og videospil og popmusik, der lærer dem at umenneskeliggøre deres medmennesker gennem vold og pornografi, og som nægtes enhver uddannelse med hensyn til den klassiske, vestlige kulturs skønhed, for slet ikke at tale om den klassiske kinesiske kulturs skønhed, eller skønheden i nogen af de andre, store kulturer i menneskets historie? Der bør ikke herske tvivl om, hvorfor hundredevis af vore børn bliver forvandlet til mordere. Der bør heller ikke herske nogen tvivl om, at hele økonomien og hele kulturen må transformeres for at denne rædsel skal stoppe, og for at verden kan gå ind i et nyt paradigme, baseret på menneskeligt fremskridt og menneskelig værdighed.

Præsident Trump vækkede et håb i det amerikanske folk, hvor han lovede at genopbygge nationens industrielle grundlag og den kollapsende infrastruktur, at afslutte narkosvøben, mindede folk om Alexander Hamiltons »Amerikanske System«

og lovede at afslutte den nytteløse og farlige konfrontation med Rusland og Kina. Det er de spørgsmål, som Lyndon LaRouche har kæmpet for i et halvt århundrede, alt imens det politiske lederskab har været i færd med at transformere nationen til en postindustriell skrotbunke og en permanent krigsmaskine på vegne af Det britiske Imperium.

Håbet om at genoprette Amerikas storhed må nu fuldbyrdes på den eneste, mulige måde – ikke stykkevist, ikke med små skridt, men gennem den fulde og hele genindførelse af det Amerikanske System gennem LaRouches program, og ved fuldt og helt at vedtage den Nye Silkevejsånd, som Kinas Bælte & Vej har lanceret. Det er, hvad et civiliseret samfund må gøre.

Foto: Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping møder børn, der vifter med kinesiske og amerikanske flag under velkomstceremonier uden for Folkets Store Hal, 9. nov., 2017, i Beijing, Folkerepublikken Kina. (WH Photo Shealah Craighead)

NYHEDSORIENTERING JANUAR 2018: **Macron tilslutter Frankrig den Nye** **Silkevej**

Nu må Danmark på banen af formand Tom Gillesberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insisteret på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man

ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. ...

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Schiller Institute Special Report: Extending the New Silk Road to West Asia (Middle East) and Africa: A Vision of an Economic Renaissance,

This 246-page special report was released in November 2017. It was authored by Hussein Askary and Jason Ross and a Schiller Institute team. Here is the introduction to the report, followed by the Table of Contents.

Order information:

Please order from The Schiller Institute in Denmark.

Tel: 53 57 00 51; 35 43 00 33, mich.ras@hotmail.com

Printed version: 400 kr. regular mail; 425 kr.via Quickbrev

Pdf: 200 kr.

Payment to The Schiller Institute

Homebanking: 1551-5648408

Giro: 5648408

The report can also be picked up at our office:

Sankt Knuds Vej 11, basement left, 1903 Frederiksberg.

Please call or write to arrange: 53 57 00 51; 35 43 00 33, mich.ras@hotmail.com

Introduction:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Table of Contents:

Preface

Introduction

A New Global Paradigm 11

China's Role in the Economic Renaissance of West Asia and Africa 14

What is Win-Win Philosophy? 16

The Age of Mega-Projects Is Back 21

Redefining 'Sustainable Development' 22

'Helping' or Empowering Africa 24

The African Union Aims High 25

Africa Must Leap Ahead, Not Crawl Forward! 28

Chapter 1: West Asia: The Silk Road's Crossroads to the Mediterranean and Africa 29

Egypt: A Bridge between Asia, Europe and Africa 30

Chapter 2: The Silk Road Reaches Africa 33

China in Africa: Myths or Facts 36

Europe, not China, Is Engaged in Land Grabbing in Africa 37

Defining an African Future 40

Chapter 3: The Economic Science Behind the World LandBridge 41

What is Infrastructure, Really? 41

Economics: The Ultimate Science 41

Platforms: Artificial Environments 44

Energy Flux Density	45
Power and Energy	45
Promethean 'Fire'	46
Aspects of the 'Synthetic Environment'	48
Materials	48
Water	49
Transportation	50
Energy	53
Space	55
A Future Platform: Nuclear Fusion	56
Nuclear Power: Fission and Fusion	56
Benefits of Fusion	58
New, Unique Applications of Fusion	59
Conclusion	60
Chapter 4: Financing Regional and National Infrastructure	63
Money vs. Credit	63
Credit and Productivity	64
Invariance of Historical and Modern Examples	66
President Roosevelt's RFC	68
A Southwest Asia/Africa Regional Infrastructure Bank	69
Cooperation with International Development Banks	70

Public-Private Partnerships Cannot Substitute	73
Appendix: Egypt: Internal financing of development	74
A National Reconstruction and Development Bank	74
Appendix: "LaRouche on Money vs. Credit"	75
Chapter 5: Demography and Development	77
Case Study: Egypt—Myth of Overpopulation	79
Moving Forward and Outward	80
Egypt Reclaims the Desert	81
The New Nile Valley	82
Chapter 6: Integration of West Asia with the New Silk Road	85
The Bridge Among Continents	85
Completing the Land-Bridge Westward	87
Proposed Corridors Integrating Arab States	90
A Common Enemy: The Desert	91
Attacking the Desert from the Fertile Crescent	91
Petrochemicals: Industry of the Future	99
Plastics	100
Appendix—Case Study: Syria's Reconstruction Project Phoenix	103
Financing Reconstruction in a Nation Ruined by War?	105
Physical-Economic Development	106
Syria and the New Silk Road	106

Conclusion 108

Chapter 7: Africa – Transport Network Integration 111

Colonial Legacy 113

Dependency on Roads 114

Landlocked Nations 116

Turning a Crisis Into an Opportunity 118

A. The Nile Basin and East Africa 119

Creating a Powerful North-South Axis 119

East Africa's Economic Corridors 125

B. Southern Africa 134

Roads, Rails and Ports in Southern Africa 134

The South African High-Speed Rail Project 135

Gautrain 137

When Will South Africa Convert to Standard Gauge?138

Africa's North-South Corridor 138

Africa Tomorrow 142

C. West and Central Africa 142

Fast Track Development Perspective for West and Central Africa 142

Ports Connecting to the BRI 144

Development of West Africa 145

Development of Central Africa 147

Mechanized Agriculture: Africa Can Feed Itself and the Rest of the World 147

D. North Africa 147

Dreams and Setbacks 149

Highway Networks 149

Maghreb Railway Networks 151

Trans-Maghreb High-Speed Rail 152

Morocco Joins the BRI: Tanger-Med Port and Technopolis 154

Algeria Joins, Too! 156

Bridging the Gap Between Europe and Africa 157

Chapter 8: Africa – Water Resources Development 161

Managing the Water Cycle as a Cycle 163

Category 1: Management of Land Flow 165

Into the Future: How Africa Can Lead the World 169

Category 2: Weather Control 170

Category 3: Desalination of Ocean Water 174

Africa's Water Future 175

Case study: The Nile Basin 175

The Linear Facts 176

Lost to Evaporation 177

Hydropower, Water Management, Agricultural Development 181

Chapter 9: To Power Africa, Go Nuclear! 185

Energy Requirements 185

An African Visionary: Diop 189

Chapter 10: Africa – Food Security: Realizing Africa’s Vast
Agricultural Potential 193

Land and Yield 195

China’s Contributions 197

Lake Chad Basin 198

Sudan 200

Commitment to Transformation 200

Chapter 11: Africa in Space 203

New Space Nations 204

Space as a Driver for Development 205

A World-Class Science Project

206 Case Study – South Africa: Looking to the Heavens to Develop the Continent

208 Scientific Orientation 209

Imagination and Wonder 211

Space Technology Can Support Africa’s Development Goals 212

Working with China and the BRICS 213

Chapter 12: Conclusions and Recommendations 215

The Political and Economic Context 215

Some Necessary Axiomatic Shifts 217

Recommendation: Understanding Physical Economics 218

Recommendation: Financing Infrastructure 219

Recommendation: Science and Technology 220

Recommendation: Transport 220

Recommendation: Power 221

Recommendation: Water 221

Recommendation: Agriculture 222

Chapter 13: Selection of Proposed Mega Projects in Africa 225

Pan-African High-Speed Rail Network 225

Regional and Continental Corridors 227

New Suez Canal and Industrial Zone 229

Transaqua: The Centerpiece of Africa's Development 231

Grand Inga Dam Project 237

South African Nuclear Program 239

Sicily-Tunis Connector – TUNeIT 242

Gibraltar Euro-African Tunnel 245

En tredjedel af grækerne lever i fattigdom eller social udelukkelse

16. oktober, 2017 – Alt imens Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom i løbet af omkring 30 år og nu arbejder på at befri de resterende 40

millioner kinesere, der stadig lever i fattigdom, så driver Den europæiske Union flere og flere mennesker dybere ud i elendigheden, iflg. en rapport i dag af *Greek Observer*.

Ifølge EU's statistiske myndighed, Eurostat, levede i gennemsnit 23,4 % (eller 117,5 mio. mennesker) under omstændigheder med social udelukkelse i 2016. Men i Grækenland lever én ud af tre grækere i vilkår med fattigdom og social udelukkelse, eller 35,5 % af den græske befolkning (3,8 mio. mennesker), en stigning fra 28,1 % i 2008. Situationen er værre i Bulgarien og Rumænien, hvor hhv. 40,4 % og 38,8 % af folk anses for at leve under forhold med fattigdom og social udelukkelse.

Ikke overraskende er de EU-lande, der har den laveste fattigdomsrate, den Tjekkiske Republik, Finland og Danmark, med hhv. 13,3 %, 16,6 % og 16,7 %. Måske skyldes det, at ingen af disse lande er med i eurozonen.

Eurostat definerer, at en person lever i fattigdom eller social udelukkelse, når de tjener mindre end 60 % af den gennemsnitlige nationale indkomst.

[Xinhua om lettelse af fattigdom: En million kadrer ud til de fattige landsbyer](#)

14. aug., 2017 – Under overskriften, »Kina kæmper for endegyldig sejr over fattigdom«, fremlægger en lederartikel i *Xinhua* af redaktør Mengjie en gennemgang af det utrolige projekt for helt at lette fattigdom i Kina frem til år 2020. Han gennemgår den udvikling, der løftede 700.000 millioner mennesker ud af fattigdom hen over de seneste 30 år, og præsident Xi Jinpings løfte om at løfte de sidste 43 millioner ud af fattigdom, omkring 3 % af befolkningen, der primært lever i 128.000 fattige landsbyer i vanskelige egne med ringe infrastruktur, frem til år 2020. Det er mere end 10 millioner om året, eller næsten 1 million om måneden.

Fattigdomsgrænsen i Kina er \$344 (2300 yuan). Ud over direkte hjælp og de nationale infrastrukturprojekter, der når ud til vanskelige egne med transport og elektricitet, er foreløbig næsten 1 million kadrer fra Kommunistpartiet blevet sendt af sted til nødlidende landsbyer, rapporterer Mengjie. Dette

omfatter 195.000 førstesekretærer og 775.000 kadrer, der lever og arbejder i de fattige landsbyer, hvor de introducerer projekter såsom landbrug og basal infrastruktur sammen med landsbyboerne og fokuserer på selvhjælp, men også sørger for resurser fra regeringen. Omkring \$12 mia. (80 mia. yuan) er allerede brugt i år på projekter i de fattige landsbyer.

Flytning er en vigtig del. Omkring 10 mio. flere mennesker (ud af de i alt 43 mio. fattige) forventes at blive flyttet til et af de 50 udflytningsområder, hvor der er sørget for boliger og beskæftigelse, frem til 2020, for det meste fra forarmede områder, der er »låst inde« i bjergene.

Xi Jinping insisterer på, at missionen for at skabe et »moderat fremgangsrigt samfund« frem til 2020 ikke vil lykkes, hvis fattigdom ikke fjernes fuldstændigt.

http://news.xinhuanet.com/english/2017-08/13/c_136522861.htm

Foto: Det er næsten ikke til at tro, men for 15 skolebørn, der bor på Liang-bjerget i en fjerntliggende egn i det sydvestlige Kina, er den 800 meter høje klippe mellem deres hjem og deres grundskole i et nærliggende lokalsamfund en meget virkelig forhindring, der skal overvindes.

[Russia-gate står for fald – Gå i offensiven for det Nye Paradigme](#)

Leder fra LaRouche PAC, 15. august, 2017 – Den eksplosive afsløring af svindlen bag »Russia-gate«, gennem offentliggørelsen af [Veteran Intelligence Professionals for Sanity's \(VIPS\) rapport](#), der afliver myten om, at russerne hackede det Demokratiske Partis computere, har spredt sig som en løbeild, på trods af de hektiske bestræbelser fra de såkaldte »førende mediers« side på at udelukke det. Dette har kastet de britiske kupmagere ud i defensiven. *New York Times*, *Washington Post* og CNN, blandt andre, har ikke skrevet ét eneste ord om VIPS-rapporten, på trods af den stærke dækning, der blev udgivet i *The Nation*, landets mest fremtrædende, liberale avis, og på trods af, at VIPS-rapporten nu rapporteres internationalt i tusindvis af aviser, websider og tv-stationer. Som Danielle Ryan fra *Salon* i dag rapporterer: »At medierne og de mainstream-liberale afviser den i *The Nation* fremlagte information for manglende beviser, ville være åndeløst ironisk i betragtning af, hvor lidt bevis, de krævede for at

bygge en narrativ, der passede dem, og frikende Clinton for ethvert ansvar for at tabe valget. Forfatterne til denne rapport er særdeles erfarne og velanskrevne professionelle. At de rask væk kan afvises, eller totalt ignoreres, er en sørgelig kommentar til tilstanden i medierne, der foregiver at være bekymret over plagen med 'fake news'. Hvis disse nye efterforskningsresultater er korrekte, har de, der var fortalere for narrativen om russisk hacking med meget lidt bevis, en masse at stå til regnskab for.«

Disse løgnagtige medier var udstillet i dag på en pressekonference, som Donald Trump holdt for at bebude planer om at lempe kravene til tilladelse til nye infrastrukturprojekter. Medierne gik amok og råbte op om Charlottesvillie og forsøgte hektisk at fremstille Trump som en racist, der på en eller anden måde var ansvarlig for det myrderi og kaos, som blev begået under direktion af professionelle provokatører på begge sider. Trump bemærkede korrekt, at videoerne var tydelige – der var bevæbnede bøller på begge sider, der viste sortklædte anarkister med køller, som angreb demonstranterne. Dette var tæt på sandheden – nemlig, at FBI kontrollerede begge sider i en klassisk, bande-kontrabande-operation. Den 'farvede revolutions' metoder, som de angloamerikanske efterretningsnetværk har brugt i hele verden for at fremkalde regimeskifte mod 'fjendtlige' regeringer, bliver nu brugt mod det amerikanske folks uvelkomne valg af en præsident, der hverken vil leve op til profilen af en Demokrat eller en Republikaner, og som afviser den britiske imperieopsplitning af verden i Øst versus Vest.

I en specialrapport fra februar med titlen, [»Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«](#), advarede *EIR* om, at de samme metoder, brugt i kuppet i Ukraine i 2014, som blev anført af morderiske neo-nazister, der blev åbenlyst støttet af Obama og Soros, ville blive bragt til USA inden for et år, som det nu tydeligvis er tilfældet.

Anklaget for at ødelægge racerelationer i USA sagde Trump, at relationerne mellem racerne længe har været rædselsfulde, og at den nødvendige betingelse for at afslutte denne krise var skabelsen af millioner af jobs, hvilket han var dedikeret til at opnå.

Tiden er nu inde for det amerikanske folk, og for folk overalt, til at gå i offensiven for det Nye Paradigme, som det er blevet udviklet af Lyndon og Helga LaRouche i løbet af de seneste 50 år. Kina og Rusland anfører allerede processen for at afslutte den neokolonialistiske æra med at udbytte resurserne i Afrika, Asien og Latinamerika og samtidigt efterlade disse lande i ynkelig fattigdom og blottet for industriel udvikling og basal infrastruktur. Den Nye Silkevej gentager nu det kinesiske mirakel, der på 30 år løftede 700 millioner mennesker

ud af fattigdom, gennem industrialisering og infrastruktur i hele verden, selv, mens kineserne er ved at færdiggøre arbejdet derhjemme – hvor de bygger nye storbyer og har et handlingsprogram for fuldstændigt at gøre en ende på fattigdom frem til år 2020.

I USA er det økonomiske og kulturelle forfald, der har drevet befolkningen ud i rekordstor narko- og alkoholafhængighed og en rekordhøj selvmordsrate, begyndt at vige for viljen til at kæmpe. Bestræbelserne på at fjerne, eller endda myrde, den valgte præsident, der har svoret at gå i brechen for »vort lands glemte mænd og kvinder«, har vakt raseri i befolkningen, især i »rustbæltet«, Amerikas tidligere industrialiserede centre. Aktivister fra LaRouchePAC rapporterer fra hele landet – men især fra arbejderområder – at folk er glade og har fået fornyet tro på fremtiden ved at se vores bevægelse ude blandt folk i forsvar for Trump, for genindførelse af Glass-Steagall og det amerikanske system, for tilslutning til Silkevejen og for genoprettelse af relationer med Rusland. Hvad der imidlertid er vigtigere, så er der en voksende vilje til stede til at forstå den britiske imperiehånd bag kupforsøget mod Trump, og bag Wall Streets bankerotte spekulanter.

Nationen må også have et lederskab, der kan indgyde en vision om, hvad fremtiden kan og må blive: Genindførelsen af ideen om fremskridt internt i USA, med fælles indsats med Rusland og Kina for at bringe reel udvikling til hele verden og gøre en ende på Det britiske Imperium og dets evindelige krige, én gang for alle. Disse ideer, som LaRouche-bevægelsen i årtier har kæmpet for, kommer nu i forgrunden og beviser LaRouches stærke erklæring om, at historien sluttelig drives frem af ideernes magt. Det er i dette øjeblik med den allerstørste fare, hvor folk er i stand til at afkaste deres vildfarelser og deres frygt og handle ud fra principper. Som Percy Shelley sagde i sit digt, *Et forsvar for digtekunsten*: »I sådanne perioder finder der en akkumulering sted af evnen til at kommunikere og modtage intense og passionerede begreber med hensyn til menneske og univers.« Dette er vores mission.

På [LaRouchePAC's Tv-show fra 14. august](#) opfordredes alle til at mobilisere for den nye, nationale kampagne med Apellen, »Præsident Trump, efterforsk britisk underminering af USA«.

Link til Apellen, dansk, [her](#).

Link til amerikansk Petition, der kan underskrives, [her](#).

Foto: Anti-Trump protester i Philadelphia under Republican Party Retreat. 26. januar, 2017.

Tyskland: Landet, hvor de fattige gemmer sig

25. juli, 2017 (Paris) – Samtidig med, at den franske regering befinder sig i en proces, hvor den i Nationalforsamlingen introducerer en række dekreter, der vil gøre arbejdsmarkedslovgivningen mere »fleksibel«, valgte det franske ugemagasin, *Marianne*, i sidste uge at udgive en rapport om forarmelsen af den tyske arbejdskraft og befolkning som helhed, under Hartz 4-»liberaliseringen« af arbejdsmarkedslovgivningen.

Dette er en stor katastrofe. Tyskland, »Europas økonomiske lokomotiv, er også en af de største sektorer for lave lønninger på kontinentet. På den anden side Rhinen (set fra Frankrig) tjener 22,5 % af den arbejdsaktive befolkning under €10,50 i timen (ca. d.kr. 78), versus kun 8,8 % i Frankrig. Gemt under de enorme overskud på handelsbalancen begynder stigningen i fattigdomsraten nu at true det tyske samfunds sammenhængskraft«.

»Tyskland har nået en ny rekord siden genforeningen, med en fattigdomsrate på 15,7 %, dvs., 12 millioner mennesker«, advarede Ulrich Schneider, generalsekretær for tyske velgørenhedssammenslutninger. Selv IMF er bekymret over det og siger i sin seneste årsrapport, at, »på trods af et veludviklet sikkerhedsnet for social bistand og en stærk bedring i beskæftigelsen, kræver risikoen for relativ fattigdom fortsat opmærksomhed«. I begyndelsen af juli afslørede Hans Böckler-stiftelsen, at antallet af fattige arbejdere, dvs., som tjener under 60 % af gennemsnitsindkomsten, gik fra 2 mio. arbejdere i 2004 til 4 mio. i 2014 (9,7 % af den erhvervsaktive befolkning). Følg en række interviews af folks vanskeligheder i det tidligere Østtyskland som et resultat af Harz IV-reformerne. »I dag er der i Tyskland tæt ved 6,6 mio. 'minijobbers' (marginalt beskæftigede, som regel på deltid og til lav løn – ofte med så lav indtægt, at der ikke betales skat – typisk inden for detailhandel og hushjælp, -red.), og der er 4,4 millioner, der er modtagere under Hartz IV.«

Ophavsmanden til denne politik var daværende kansler Gerhard Schröder, der besluttede at gennemføre en kraftig afregulering af arbejdsmarkedet med det formål at gøre »arbejdsløshed mindre attraktiv end arbejde«. Sammen med disse politikker eksploderede »minijobs« og »vikariater« og »arbejdskontrakter«, som ligger tæt på de »projektkontrakter«, som Macron håber at udvide. Hartz IV fremskyndede »forarmelses-processen«. Ingen, der har mere end €9.750 (ca. 72.500

d.kr.), har imidlertid ret til at tage disse jobs. »Dette er grunden til, at 70 % af de arbejdsløse i Tyskland, i modsætning til 45 % i gennemsnit i resten af Europa, lever under fattigdomsgrænsen.« Schröder lykkedes med at skabe det, han i Davos kaldte »de bedste lavtløns-jobsektorer i Europa«. Tysklands pensionerede befolkning er endnu mere forarmet, hvilket selv Bertelsmann Stiftelsen er enig i: »Frem til 2036 vil 20 % af de nye pensionister være fattige«.

Det værste ved det hele er, at ingen taler om det! »Her er fattigdom ikke som i Kolkata, hvor folk dør på gaderne. Fattigdom i Köln, f.eks., er godt skjult. De gemmer sig, fordi de er mere skamfulde over at leve i fattigdom, når de lever i et samfund, der er rigt, og der ikke er meget solidaritet', forklarede Christoph Butterwegge, tidligere præsidentkandidat for Die Linke.«

Artiklen slutter med at sige, at regeringen ventede med at offentliggøre sin rapport i hele halvandet år til begyndelsen af 2017, fordi Merkel krævede fjernelsen af flere dele, der rejste de negative konsekvenser af fattigdom i forhold til økonomisk vækst, eller beskæftigede sig med manglen på politisk repræsentation af de fattige. Merkel fik f.eks. fjernet følgende sætning: »I Tyskland stemmer de fattige i gennemsnit mindre (65 %) end de rige (90 %). En forskel på 25 point mod kun 11 point i Frankrig (81 % mod 92 %).

Grækernes fødevareindtagelse faldet med 27 procent samtidig med, at kreditorer bliver fede på profit fra bail-out

20. juli, 2017 – En rapport, udfærdiget af Bank of Greece – den græske nationalbank – afslørede, at den græske befolknings indtagelse af fødevarer er faldet med 27 % siden 2010, da bail-out begyndte. Samtidig rapporterer Deutsche Bundesbank – den tyske centralbank – at den har tjent profitter på over €1,5 mia. fra den græske bail-out! Den græske nationalbanks rapport er i sandhed chokerende. Alt imens grækere har mindre mad at spise, er deres disponible indkomst kollapset med 40 %, ødelagt af arbejdsløshed, højere skatter og nedskæringer i pensioner og lønninger. Nettoindkomsten kollapsede med 26 % i takt med, at folks opsparinger faldt dramatisk mellem 2009 og 2014. Kun 13,5 % af de adspurgte kunne sige, at deres indkomst var større end deres udgifter,

sammenlignet med 21 % i 2009.

Og samtidig med, at grækerne spænder livremmen ind, så bliver landets internationale kreditorer federe af store profitter. Ifølge den tyske avis *Süddeutsche Zeitung*, og som det rapporteres i *Protothema*, indikerer statistikker fra det tyske Finansministerium, at Tyskland har tjent €1,34 mia. i profitter på lån til Grækenland siden 2009. Disse profitter inkluderer €393 mio., som den tyske regerings Kreditanstalt für Wiederaufbau tjente på rentebetalingen på et €15,2 mia. stort lån, det udstedte til Athen i 2010. Den første plan for Eurozonens bankers opkøb af græsk statsgæld indbragte Bundesbank en profit på €952 mio.

Man havde aftalt, at disse profitter ville blive returneret til Grækenland, men, iflg. *Protothema*, blev aftalen suspenderet i 2015, da den Syriza-ledede regering kom til magten, tilsyneladende som en form for straf. Dette blev endda rapporteret i den franske finansavis, *Les Echos*.

På trods af den kendsgerning, at Athen har overholdt alle kreditorernes krav, er hverken aftalen om returnering af renterne på gælden blevet genoprettet, ligesom den lovede gældssanering heller ikke har materialiseret sig, primært pga. Berlins politik, og især finansminister Wolfgang Schäubles politik.

Foto: På dette foto står folk i kø for at komme ind i en gymnastiksal for at få et gratis julemåltid for de hjemløse og fattige i Athen, 25. dec., 2014. Og, som det ses af billedet, omfatter dette altså også børn.

[Ny bankkrise inden årets udgang?](#) [Bankkunder og pensionister bliver ofret](#) [for spekulationssvindler!](#) [Af Helga Zepp-LaRouche](#)

Vælgerne gør klogt i at anskueliggøre den brutalitet, med hvilken pensionerne i det amerikanske midtvesten bliver halveret, og de italienske bankkunder bliver eksproprieret. Hvis det kommer til et stort krak – og der bliver flere og flere

tegn på dette – bliver befolkningens livsopsparinger, såvel som dens levebrød, skruppelløst ofret.

Der findes kun ét middel mod dette: Det transatlantiske finanssystem må, i hvert eneste land, fuldstændig reorganiseres gennem en Glass/Steagall-bankopdeling, før det kommer til et kollaps. De tyske vælgere, der skal beslutte sig den 24. september, bør nøje tænke over, at BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, det tyske, politiske parti, som Helga Zepp-LaRouche er formand for, -red.) er det eneste parti, der overhovedet advarer om denne krise og har en løsning på denne krise parat.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

USA-RUSLAND-KINA SAMARBEJDE **OM ET NYT PARADIGME.** **Nyhedsorientering juli 2017**

Som mange deltagere i og iagttagere af verdensbegivenhederne for længst har opdaget, så er størstedelen af de gængse nyheder »fake news«, der primært har til formål at aflede opmærksomheden fra de store problemer, som verden står overfor, og frem for alt de løsninger, der findes til dem: Det nye paradigme, som LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, og som Kina med russisk og international opbakning har præsenteret som Bælte & Vej Initiativet. Med Trumps succesrige møde med Putin ved G20-topmødet i Hamborg er muligheden for en aktiv amerikansk deltagelse i dette russisk-kinesiske samarbejde for fred ved at blive en reel mulighed. Den manglende dækning af disse revolutionerende begivenheder kan dette nyhedsbrev forhåbentlig være med til at råde bod på – inklusiv nyheden om den danske støtte til Bælte & Vej Initiativet, som Karen Ellemann udtrykte på statsministerens vegne (se bagsiden) ved den historiske konference i Beijing den 14.- 15. maj, og som de danske medier har forbigået i tavshed.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Hvordan IMF 'redder' Ukraine fra Rusland

27. maj, 2017 – En IMF-mission til Ukraine for at fremskaffe oplysninger er sluttet med en presseerklæring den 26. maj, som blev udstedt af IMF's chef for missionen i Ukraine, Ron van Rooden, og som sagde, at Ukraine ikke ville få sin næste, femte udbetaling af et lån, før lovgiverne vedtog de reformtiltag for pensioner og land, som IMF har krævet. Dette indebærer salg af offentligt ejede landområder og en hævelse af pensionsalderen.

Sputnik rapporterer, at van Rooden tilbragte 10 dage i landet, hvor han havde det, som presseerklæringen kaldte »konstruktive diskussioner med myndighederne om reformer, nødvendige for at forbedre produktiviteten, tiltrække investeringer og fortsat styrke de offentlige finanser.«

Før IMF-missionen begyndte, skriver Sputnik, insisterede vicepremierminister Pavlo Rozenko gentagne gange på, at Kiev ville fastholde sit standpunkt, og at pensionsalderen må forblive uændret. »Politikeren har klaget over, at, hvis pensionsalderen blev hævet, som IMF foreslår, ville mange ukrainere simpelt hen ikke leve længe nok til at modtage deres pension«, rapporterer Sputnik. »I de godt tre år, der er gået efter Maidan-kuppet, er pensionerne faldet betragteligt i forhold til leveomkostningerne, med et gennemsnit, der ligger på \$75 dollars, hvilket i mange dele af landet ikke engang rækker til at betale for de himmelstormende udgifter til forsyningsselskaberne (endnu en forholdsregel, som IMF insisterede på under sit 'nøjsomhedsprogram').«

Pensionsalderen i Ukraine er 60 for mænd og 57 for kvinder, 2015. Den gennemsnitlige levealder iflg. WHO 2015, 76,1 for kvinder og 66,3 for mænd.

Foto: En ukrainsk pensionist, ramt af 'nøjsomhedspolitikken', et krav fra IMF.

Schiller Instituttet interviewer dr. Wang Yiwei i København om Bælt & Vej Forum i Beijing

København, 18. maj, 2017 – Efter seminaret »Kinas Ét Bælt, én Vej-initiativ og mulighederne for Norden«, der var arrangeret i fællesskab af Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og den Kinesiske Ambassade i Danmark, gennemførte Schiller Instituttets Michelle Rasmussen et interview med Wang Yiwei, professor ved School of International Studies; direktør for Institute of International Affairs, samt direktør for Center for European Studies ved Renmin Universitet i Beijing. Han er forfatter af bogen, »The Belt and Road: What will China offer the World in its Rise?«, fra 2016 (Bælt og Vej: Hvad vil Kina tilbyde den fremvoksende verden?)

Wang Yiwei deltog ved præsentationen af den kinesiske udgave af EIR's specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som blev præsenteret af Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved et symposium, sponsoreret af Chongyang Institute for Financial Studies, der også er medsponsor af den kinesiske udgivelse, den 29. september, 2015, på Renmin Universitet.

Grækenlands kreditorer kræver yderligere nedskæringer for milliarder, alt imens græske børn lider bitter nød

15. mrs., 2017 – Græsk presse rapporterer, at landets kreditorer kræver, at der skæres endnu flere milliarder i budgettet for at opnå et uopnåeligt budgetoverskud på 4,5 %, op fra 3,5 %, der også er umuligt. Tror kreditorerne rent faktisk, at Grækenland rent faktisk kan betale sin illegitime gæld på over 300 mia. euro, ud? Disse krav stilles på et tidspunkt, hvor det nu rapporteres, at halvdelen af arbejdere i den private sektor får mindre end 800 euro (dk kroner 5.947) om måneden i løn. Endnu en rædselshistorie, denne gang fra Reuters, er fremkommet om, at det er børn, der lider mest i krisen.

De såkaldte »eksperter« fra EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank (ECB) og den Internationale Valutafond (IMF), har været i forhandlinger om en ny runde nedskæringstiltag, så flere midler kan frigives fra bailout-fonden til at gå direkte til de banker, til hvilke Grækenland har gæld, inkl. ECB. Alt imens man sidste år hævdede, at det latterlige mål med et budgetoverskud på 3,5 % ville blive taget af bordet, så rapporteres det nu i den græske avis *Protothema*, at »kreditorer nu ser frem til totalt urealistiske, primære overskud på 4-4,5 % af BNP for 2019«. Dette betyder 1-1,5 mia. euro i ekstra nedskæringer, oven i de allerede krævede 3,6 mia. euro.

Tal fra den årlige rapport fra Arbejdsinstituttet (INE) af den Almene Sammenslutning af Græske Arbejdere (GSEE) viser, at lønnen til næsten 52 % af arbejdere i den private sektor er blevet reduceret til ned under 800 euro om måneden, svarende til \$851,50, iflg. en rapport i *Xinhua*.

Tal viser, at 51,6 % tjener mindre end 799 euro. Dette kan specificeres til 15,2 %, der tjener mindre end 499 euro, 23,6 %, der tjener mellem 500-699 euro, og 12,8 %, der tjener mellem 700-799 euro. Kun 17,3 % tjener mellem 800-999 euro, og 17,8 % tjener over 1.000 euro; 11,1 % mellem 1.000-1.299 euro, og 6,7 % over 1.300 euro. I den offentlige sektor, alt imens kun 11 % af arbejdere i denne sektor tjener mindre end 800 euro om måneden, så tjener kun 15 % mere end 1.300 euro. Dette betyder, at kun henved 22 % af den totale arbejdsstyrke tjener over 1.300 euro (dk krone 9.664) om måneden.

Disse tal kan sammenlignes med den gennemsnitlige månedsløn i Tyskland på 3.600 euro (26.762 d.kr.).

Som det tidligere er blevet rapporteret, så ligger den virkelige arbejdsløshed på 29,6 %. Med 68,1 % af de arbejdsløse, der lever på fattigdomsgrænsen. Desuden er tallet for fuldtidsansættelser faldet fra 79 % i 2009 og til 45,3 % i 2016. Dertil kommer, at, i 2016, var henved 54,7 % ansat på »fleksible« arbejdskontrakter, en stigning fra 21 % i 2009.

I mellemtiden, oven i rapporterne om, at den græske arbejdsløshed er over 30 %, fattigdommen 40 %, og med et sundhedsvæsen, der næsten er kollapsedet, osv., så offentliggør Reuters en historie om, hvordan græske mødre nu overlader deres børn til børnehjem og hjem for mishandlede børn, fordi de ikke længere kan brødføde og drage omsorg for dem.

Ét af disse hjem, Model National Nursery, der blev grundlagt som et hjem for forældreløse børn, er nu begyndt at modtage et voksende antal børn, fordi deres forældre ikke kan give dem de basale fornødenheder; i teorien kan disse børn

opholde sig hos deres forældre, eller forælderen, weekenden over. Dette særlige hjem har en lang venteliste for ansøgninger, og lider alligevel under manglen på finansiering, fordi nedskæringstiltag og økonomisk kollaps har skåret dybt ind i hjemmets budget, hvilket er almindeligt for disse centre.

Lederen af Model Nursery, Iro Zervaki, beskriver børnenes traume, hvoraf nogle blot er 3 år gamle, når de efterlades af deres forældre.

»Vi har haft tilfælde, hvor børnene endda forsøgte at forlade hjemmet, at løbe væk, for at være sammen med deres mor«, sagde Zervaki. »De kender ikke forskel på ugedagene og spørger hver dag, 'Er det fredag?'« Anthoula Zarmakoupi, en socialarbejder, sagde: »De ved, mor kommer og henter dem i weekenden«. Men undertiden er ikke engang dét muligt, sagde hun. »Vi har børn, hvis forældre er hjemløse, så det er meget svært for dem selv at hente børnene hjem til weekenden.«

Foto: Børn på børnehjemmet Model National Nursery, i Kallithea, Athen, Grækenland, får bøttesuppe til frokost, 3. marts, 2017.

[FN's Peter Thomson: Den Nye Silkevej er planetens eneste fremtid](#)

13. mrs., 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings vision »er den eneste fremtid for denne planet«, sagde formand for FN's Generalforsamling, Peter Thomson fra Fiji, i et interview med *Xinhua*. Både Thomson og FN's generalsekretær, António Guterres, har lovet, at FN vil arbejde sammen med Kina for at fremme verdensfred og udvikling, og virkeliggøre målet med at opbygge et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.

Som et klart tegn på den voksende, globale anerkendelse af Xis signaturkoncept for menneskehedens udvikling, vedtog den 55. FN-kommission for Samfundsudvikling (CSocD) en resolution i februar, der kræver mere støtte til Afrikas økonomiske og sociale udvikling ved at omfavne ånden for at opbygge et menneskeligt fællesskab for en fælles fremtid. Philipp Charwath, formand for CSocD, sagde til *Xinhua*, at konceptet »grundlæggende set er en anerkendelse af, at vi alle er afhængige af hinanden«.

Græsk ombudsmand: Landet styrter ud i en humanitær nødsituation

8. mrs., 2017 – Grækenlands ombudsmand, Andreas Pottakis, afslørede i sit embedes årlige rapport, at arten af det store flertal af borgernes klager viser, at Grækenland lider under en humanitær krise.

»I de 18 år, funktionen af ombudsmand har eksisteret, har den undersøgt henvend en kvart million klager fra borgerne. I 2016 kom antallet af nye klager op på 12.000, hvilket udviser en markant stigning fra 2015«, sagde Pottakis.

Langt de fleste klager kom fra borgere, der er ude af stand til at imødekomme deres basale fornødenheder og forpligtelser – en udvikling, som Pottakis siger, kan tilskrives det faktum, at den offentlige administration i stigende grad er ude af stand til at respondere til samfundets sårbare individers behov, eller at den mangler fleksibilitet til at handle ud over det, der er dens ansvarsområde, strengt taget. Sårbare medlemmer af samfundet inkluderer personer, der ikke længere er i stand til at opretholde en værdig levestandard.

Pottakis refererede til flygtningekrisen som en »humanitær krise i en humanitær krise«. Han bemærkede, at, alt imens der i 2016 ikke havde været de samme, enorme indstrømninger som året før, så har der været en stigning mht. håndteringen af krisen og de bredere, sociale og økonomiske problemer, der stammer fra krisen.

Den Europæiske Centralbanks Undersøgelse af Husstandsøkonomi og -forbrug for 2010-2014 viser tal, der bekræfter Pottakis' rapport. Undersøgelsen viste, at et voksende antal husstande oplever en skrumpning af deres bankkonti, voksende manglende evne til at betale af på deres lån til tiden og en likviditet, der nærmer sig nul. Arbejdsløshed har tvunget unge og ældre til at leve under samme tag.

Raten af græske husstande, der sagde, de kunne søge finansiell hjælp fra slægtninge og venner, faldt fra 59,4 % i 2009 til 36,5 % i 2014, en situation, der med sikkerhed er blevet forværret siden da. Kun 13,5 % af husstandene havde mulighed for at spare yderligere op, et fald fra 21,9 % fem år tidligere, og som er langt den laveste rate i EU.

Indekset over likviditet som en grad af disponibel indkomst lå på blot 2,8 % i Grækenland, et fald fra 4,9 % fem år tidligere, og i kontrast til et gennemsnit i eurozonen på 16,7 %.

Foto: Iflg. avisen kathimerini af 24. jan., 2017, lever 49,2 % af græske husstande hovedsageligt af pensioner ... næsten halvdelen af alle husstande i landet?

(<http://www.ekathimerini.com/215576/article/ekathimerini/business/half-of-families-in-greece-live-on-pensions>)

Oxfam Globale Velfærdsrapport: de 8 rigeste = de 3,6 mia. fattigste

16. jan., 2017 – Ifølge en netop publiceret rapport fra den britiske NGO, Oxfam, »er svælget mellem de superrige og den fattigste halvdel af den globale befolkning skarpere end tidligere antaget, med blot otte personer, der ejer lige så meget rigdom, som 3,6 mia. mennesker tilsammen«. For et år siden skulle der 62 af verdens rigeste mennesker til at udgøre det samme som halvdelen af planetens befolkning. Disse otte personer omfatter seks amerikanere, en mexicaner og en spanier; alle for nær en enkelt får deres rigdom fra finansaktiviteter eller fra informationsteknologi-sektoren.

Det er sandsynligt, at disse otte personer ikke er blevet så meget rigere, men – som det ses at den uafbrudte tidevandsbølge af flygtninge, der strømmer ind i Europa fra briternes, saudiernes og Obamas krige, eller fra det igangværende folkemord i Yemen – så er et udsnit af verden blevet meget fattigere.

Oxfam-rapporten, der har timet sin publikation til at falde samtidigt med den årlige samling af de globale, politiske eliter og forretningseliter i Davos, Schweiz, dokumenterer virkningerne i den virkelige verden af imperiepolitikken med »langvarige krige«.

»Ifølge Forbes-listen«, siger rapporten, »er grundlæggeren af Microsoft, Gates, den rigeste person, med en nettoværdi på \$75 mia. De andre er, efter rangfølge, Amancio Ortega, den spanske grundlægger af modehuset Inditex, finansmanden Warren Buffett, den mexicanske forretningsmagnat Carlos Slim Helu, Amazon-bossen Jeff Bezos, Facebook-skaber Mark Zuckerberg, Oracles Larry Ellison og Bloomberg, New Yorks tidligere borgmester.«

Oxfam rapporterede ligeledes, at indtægterne for verdens 10 største selskaber overstiger de samlede indtægter for 180 nationer.

Dette er frugterne af det gamle paradigme, der nu bliver afvist i nationale valg og erstattet af BRIKS-paradigmet med udvikling gennem Den Nye Silkevej.

Foto: Citat af Mahatma Gandhi: 'Fattigdom er den værste form for vold'.

Til refleksion.

Rapport fra ECB: Rigdom i Europa går ned, mens de rige bliver rigere

27. dec., 2016 – En rapport fra Den europæiske Centralbank (ECB) afslører, at europæere i gennemsnit bliver fattigere, mens de rige bliver rigere, baseret på en rundspørge af 84.000 husstande. De rige bliver rigere, med 5 % af husstandene i toppen, der tegner sig for 37,8 % af nettorigdommen i 2014, sammenlignet med 37,2 % i 2010. Samtidig havde 5 % af de fattige husstande kun gæld.

Gennemsnitsrigdommen for husstande faldt med omkring 10 % til 104.100 euro i de fire år frem til 2014, hovedsagligt pga. faldet i huspriserne. Som man kunne forvente, havde Grækenland og Cypern de største tab og mistede i gennemsnit 40 % rigdom. Græske husstande gik fra 108.700 euro i 2009 til 65.100 euro i 2014. Grækenland fremviste ligeledes et lignende kollaps i sine årlige indkomster, som faldt fra 23.500 euro før krisen i 2009 og til 17.600 euro i 2014.

»I Italien, Portugal og Spanien faldt den gennemsnitlige husstandsindkomst med mere end 15 %, siger ECB-rapporten, iflg. *Greek Reporter*. I kontrast hertil øgedes rigdommen i Tyskland med 10 % i den samme periode. En forøgelse af rigdom blev også registreret i Østrig, Finland og Luxembourg.

»Faldet i nettorigdom var hovedsagligt et resultat af faldet i værdien af aktiver, især ejendomme«, sagde ECB-undersøgelsen. »Reduktionen i nettorigdom er større for husstande med lån, især for husejere, der har belånt deres hjem, sammenlignet med ejere uden huslån og folk med lejeboliger.«

Uoverensstemmelsen mellem de forskellige lande er enorm. For eksempel er den gennemsnitlige rigdom pr. husstand i Luxembourg 437.500 euro, mens det i Letland

kun er 14.200 euro.

(Se også artiklen: »Et græsk forslag: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=4759>)

Foto: De sidste seks års økonomiske tilbagegang i Grækenland, der ikke mindst skyldes Trojkaens brutale nedskæringspolitik over for befolkningen, har sat sig dybe spor. Lukning af foretagender og arbejdsløshed har kostet mange husstande et massivt fald i indkomst, og mange mennesker er henvist til maduddeling, som her, mens endnu andre har mistet deres hjem og er henvist til at overleve gennem suppekøkkener og tiggeri.